

vedrørende ind- og udvandring. Forslaget blev med visse ændringer godkendt af udvalget med 29 stemmer, deriblandt Danmarks, ingen stemte imod, 20 afholdt sig fra at stemme.

Resolutionen vedtoges af forsamlingen den 21. december med 36 stemmer, medens 24 undlod at stemme.

Jord- og landboreformer stod som under 6. forsamling (jfr. beretning 6. samling, sp. 6285) atter på dagsordenen. Der blev fremsat to resolutionsforslag, henholdsvis af Pakistan og af Ægypten m. fl. Pakistans forslag tilsigtede, at regeringerne skulle give oplysninger om de finansielle følger af deres landboreformer i besvarelse af et særligt spørgeskema fra generalsekretæren, samt at det af ECOSOC nedsatte ekspertudvalg skulle overveje betimeligheden af at lade disse reformprogrammer finansiere af det foreslåede særlige lånefond.

Fællesforslaget gik ud på at opfordre medlemsregeringerne til at fremme nødvendige landreformer indenfor deres område for at forøge produktionen af fødevarer mest muligt og at anmode generalsekretæren og de særlige organisationer om at tage særligt hensyn til muligheden af at fremme sådanne reformer ved konferencer om udnyttelsen af naturrigdomme og administration af landejendomme, ved afholdelse af seminarer vedrørende økonomiske og sociale fremskridt til forbedring af landbefolkningens levevilkår og ved oprettelse af særlige regionale oplysningscentre til at uddanne eksperter på specielle områder indenfor landbrugets strukturelle organisation. Endvidere fastslog resolutionen, at det udvidede tekniske hjælpeprogram særligt bør have opmærksomheden henvendt på at fremme landbrugsproduktionen gennem indførelse af landreformer.

Den danske repræsentant i udvalget, fru Nonny Wright, støttede i en tale fællesforslaget, fordi det understregede den betydning, som undervisning i landbrugs-spørgsmål har for forøgelsen af produk-

tiviteten. Hun omtalte i denne forbindelse Danmarks omlægning af landbrugsproduktionen i det 19. århundrede og de fordele, andelsbevægelsen giver det lille landbrug. Hun gav endvidere udtryk for Danmarks villighed til at afholde kursus for deltagere fra bestemte egne, der måtte ønske at studere særlige sider af andelsbevægelsen. Taleren gjorde til slut rede for det danske kreditforeningssystem.

Pakistans repræsentant takkede senere for tilbudet om at afholde kursus i Danmark vedrørende andelsbevægelsen og udtalte sit lands interesse i at sende deltagere til disse.

Pakistans resolutionsforslag godkendtes med 47 stemmer. Resolutionen vedtoges af plenarforsamlingen den 21. december med 53 stemmer. Fællesforslaget vedtoges enstemmigt af 2. udvalg og af forsamlingen den 21. december med 56 stemmer. Danmark stemte for begge resolutioner.

Uruguay fremsatte et resolutionsforslag, der gav anledning til en meget bevæget debat, idet det gik ud på at fastslå økonomisk svage landes ret til at nationalisere og frit udnytte deres naturlige rigdomme. Persien benyttede anledningen til at redegøre for sin stilling i oliestriden med Storbritannien, og der fremkom ligeledes stærke angreb på De Forenede Stater. Foranlediget af mere saglige og moderate indlæg fra vesteuropæisk side reviderede Uruguay sit forslag og fremlagde sammen med Bolivia et nyt udkast, der udelod ordet „nationalisering“, men klart bevarede hensigten med forslaget. Selv herefter fandt mange resolutionen beklagelig, da den kunne hindre investering i underudviklede lande. Da menneskerettighedskommissionen for tiden behandlede en artikel om retten til at nationalisere i forbindelse med konventionsudkastet vedrørende økonomiske rettigheder, foreslog den danske repræsentant i 2. udvalg at udsætte debatten, indtil det økonomiske og sociale råd kunne behandle de forelagte resolutionsforslag sammen med beretningen fra menneskerettig-